

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

DOCUMENTO Κώστας Βαξεβάνης

Δεν υπάρχουν «αλλά» για τον Μίκη

Η Ιστορία δεν γράφεται με τα «αν» γράφεται με τα «όταν». Η Ιστορία δεν έχει ανάγκη κανένα «αλλά».

Ο Μίκης είναι η ιστορία της Ελλάδας και η ψυχή της Δημοκρατίας. Χωρίς «αλλά». Άνοιξε την πόρτα στα χαμόσπιτα και σύστησε το νομπελίστα με τον εργάτη.

Άνοιξε τις καρδιές μας και τις άφησε να λιάζονται στο φως της ποίησης και της μουσικής. Ανέθεσε στις νότες να κουβαλήσουν πάνω στην ελαφρότητά τους, τα βαριά μηνύματα της ανθρωπότητας και τους αγώνες της Αριστεράς. Δεν υπάρχει κανένα «αλλά» για τον Μίκη, ακόμη και αν έχουμε πικραθεί.

Είναι λάθος να κρίνεις το μέγεθος, μόνο και μόνο γιατί το κουβαλάει κάποιος άνθρωπος που μπορείς κρίνεις. Ο Μίκης ήταν μεγάλος και δεν

Ο Μίκης είναι η ιστορία της Ελλάδας και η ψυχή της Δημοκρατίας. Χωρίς «αλλά». Άνοιξε την πόρτα στα χαμόσπιτα και σύστησε το νομπελίστα με τον εργάτη.

μίκρυνε επειδή ίσως χαμήλωσε στο επίπεδο της αδυναμίας του. Συμβαίνει με όλους τους ανθρώπους, μόνο που κάποιοι ακόμη και έτσι παραμένουν μεγάλοι. Ο Μίκης δεν ήταν απλώς μεγάλος, ήταν παγκόσμιος. Κληρονομιά του κόσμου.

Στον Μίκη δεν αρμόζουν αλλά. Μόνο στίχοι του Ρίτσου, του Ελύτη του Σέφερν... Αυτή την ώρα σίγουρα τσακισμένοι

ΥΓ: Τον «γνώρισα» ως υπόσχεση για ένα καλύτερο αύριο, νυσταγμένος μέσα στην αγκαλιά του πατέρα στα φεστιβάλ μετά την πώση της Χούντας. Τον συγχώρεσα προκαταβολικά για όλα, ακούγοντάς τον στο σπίτι του, να μου διηγείται ιστορίες με την ορμή ενός έφηβου που δεν θέλει να γεράσει. Και να μου τραγουδά «Φαίδρα» και «Διόνυσος» σε παραγγελιά.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Βασίλης Αγγελικόπουλος

Υποβολείο

Τοξικός ο Σύριζα. Απ' όπου και να πάσεις. Δεν διστάζει να σπιλώσει ως «προδοτή», «πουλημένο» ή «αποστάτη» οποιονδήποτε «δικό του» θελήσει να κάνει κάτι έξω απ' τη στρούγκα. Αυτό δηλαδή που ο Σύριζα έκανε μανιέρα κατά τη διάρκεια της κυβερνητικής του θητείας, να προσεταιρίζεται δηλαδή από Κουβέλη ως Ραχήλ Μακρή, κι από Μπίστη ως Παπακώστα και Τζάκρη, δελεάζοντάς τους με υπουργικούς θώκους, βουλευτικά ή κι απλώς μ' ένα πολιτικό κεραμίδι πάνω απ' τ' ορφανό κεφάλι τους, ουαί κι αλίμονο αν το τολμήσει άλλος με συριζαίο. Αν και έμπειρος στρατιωτικός ο Ευάγγελος Αποστολάκης, δεν είχε φαίνεται εκτιμήσει σωστά με τι ρετινιές θα τον πλούμιζε ο «σύντροφος Τσίπρας» έτσι και τολμούσε να δεχτεί το κάλεσμα Μπιστοτάκη. Οπότε έβαλε την ουρά κάτω απ' τα σκέλια μόλις εισέπραξε την πρώτη σβουριά – «αποστάτης». Ασε δε που τον είχε προειδοποιήσει και οκτώ μέρες νωρίτερα ο Τσίπρας ότι θα το εκλάβει ως αποστασία. Εκείνος περίμενε το δημόσιο ξεφώνημα από τον Σύριζα για να πειστεί ότι δεν υπήρχε διακομματική ευλογία για την υπουργοποίησή του. Μωραίνει Κύριος ον βούλεται ρεζιλέψαι. Πάντως κι ο Μπιστοτάκης και οι συν αυτό Μαξιμιανόι φαίνεται ότι κάπως εν συχύσει προχώρησαν στο εγχείρημα

Αν και έμπειρος στρατιωτικός ο Ευάγγελος Αποστολάκης, δεν είχε φαίνεται εκτιμήσει σωστά με τι ρετινιές θα τον πλούμιζε ο «σύντροφος Τσίπρας» έτσι και τολμούσε να δεχτεί το κάλεσμα Μπιστοτάκη.

«Αποστολάκης», που προφανώς τους είχε συναρπάσει. Δεν κρίνω από το αποτέλεσμα, από την αρχή κάτι φαινόταν σαλέμενο: Δεν ήταν λ.χ. κάπως σόλοικο, δεν έδειχνε μια ταραχή εν κρανίω απλώς και μόνο το γεγονός ότι στον αποφασισθέντα και ανακοινωθέντα ανασχηματισμό υπήρχαν δύο υπουργεία... καλαμπούρι; Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη το ένα, Υπουργείο Πολιτικής Προστασίας το άλλο. Δηλαδή, αν είσαι μάνα και πονείς ποιο είναι ποιο και ποια ποιανής. Και καλαμπούρι, και γρουσουζίκιο.

Δεν ξέρω τι μας συμβαίνει και δεν αναγιγνώσκομεν ορθώς τις αχρείες γραφές διαφόρων συριζαίων στο Διαδίκτυο. Προ εβδομάδων εκείνη η πανελληνίως άσημη ηθοποιός που πρωταγωνιστούσε στα κακοφτιαγμένα, αλλά πλήρη συριζαϊκής χολής αντιμπιστοτακικά βιντεοσπότη, είχε τουιτάρει κάτι εμετικό περί «γκόμενας του γιου του πρωθυπουργού», αλλά μόλις διαπίστωσε ότι ακόμη και συριζαία στελέχη εξέφρασαν την απδία τους για τα «σχολία» της, τότε κατέφυγε στο «επιχείρημα» ότι κακώς καταλάβαμε και ότι ο Μπιστοτάκης ήταν ο στόχος της και άλλα τέτοια σάπια. Ετσι τώρα και ο διαβόητος Καρανίκας: Αφού εξέμεσε άρρητ' αθέμιτα κουκιά φαρμακωμένα για τη μικρή θυγατέρα του πρωθυπουργού, μόλις τον

«ενημέρωσαν» ότι αυτά που έγραψε είναι σκέτες συκοφαντίες, καλέ τον Μπιστοτάκη είχα στόχο, όχι την κόρη του, έσπευσε να πει. Λες και δεν το ξέρουν ακόμα κι οι πέτρες ότι ο Μπιστοτάκης είναι το κάρφος στον οφθαλμό των συριζαίων. Αλλά η εχθροπάθειά τους δεν είναι μόνο χυδαία, είναι και ανανδρη.

Υπάρχουν όμως και συριζαίοι που ως καλλιεργημένοι προσέχουν να μην πέσουν ανοικτά στη λούμπα της χυδαιότητας, να τα βάλουν δηλαδή ακόμη και με τα παιδιά του Μπιστοτάκη, τη σύζυγο, καλά, αυτήν αν ήταν σταφύλι θα την είχαν κάνει μούστο πια – και χτυπάνε δήθεν «υπαινετικά»: Συχαίρουν και επαινούν δημοσίως τα δίδυμα του Καραμανλή που πέτυχαν να μπουν σε ΑΕΙ. Ω, και διατί αίφνης τέτοιες αβρόττες προς Καραμανλή; Ε, για να πουν «εντέχνως» το ίδιο που με χυδαίο τρόπο λένε για την κόρη του πρωθυπουργού Καρανίκης, ηθοποιό α λα Σύριζα και τα πάσης «κοινωνικής δικτύωσης» πληρωμένα ή αυτόκλητα –λόγω παιδείας και καλλιέργειας– τρολ. Μεταξύ των οποίων κι αυτά για τα οποία ο Μιχάλης Τσιτσινής είχε, εδώ στην «Κ», επισημάνει επιγραμματικά: «πήραν το δαιμόνιό τους από τα πολιτιστικά σκουπίδια και το μεταμόσχευσαν στο παραπολιτικό trash».